

Exodus

Lekció: 1Tim. 3.
Textus: 2Móz. 18.13-27

2006. nov. 5.
Gazdagrét

Jetró tanácsa: életet adó struktúrák

Néhány évvel ezelőtt került a kezembe - magam sem tudom már, milyen úton-módon – „A tökéletes lelkész” fejléccel bíró, enyhén irónikus írás. Íme:

A tökéletes lelkész 10 percig predikál. Elítéli a bűnöket, de senkinek sem okoz fájdalmat. Reggel negyed nyolctól éjjelig dolgozik, és ő takarítja a templomot is.

A tökéletes lelkész 1.000.- forintot keres havonta, jól öltözött, új autót vezet, jó könyveket vesz, es minden héten 500.- forintot eladományoz. Templomot renovál, gyülekezeti házat épít, szolgálati autót vesz az egyháznak, de soha nem hirdet adakozást a gyülekezetben. Az egyházi épületek körül minden munkát saját kezűleg végez el, óvja, védi a presbitereket a segítő szolgálattól.

A tökéletes lelkész lelkész 29 éves és 40 éves tapasztalata van. Egyaránt ért a földműveléshez és az atomfizikához. Ő az értelmiségi parasztember. Ezenkívül pénztáros, főkönyvelő és bérszámfejtő, ugyanakkor adószakértő és jogtanácsos is.

A tökéletes lelkész minden erejét a fiatalok összegyűjtésére szenteli, de a legtöbb idejét az idősekkel tölti. Mindig komoly arccal mosolyog, jó humora van, mindenekelőtt azonban jól néz ki.

Naponta 1-5 otthont látogat meg, 6 hittanórát tart, temet és esket, ha kell, és mindig elérhető a hivatalában, ha szükség van rá.

A tökéletes lelkésznek mindig van ideje a személyes beszélgetésekre és a lelkigondozásra, minden egyházi gyűlésen ott van, ugyanakkor minden lépését megvitatja a presbiterekkel.

A tökéletes lelkész nagycsaládos ember, aki mindent megbeszél élete társával, naponta legalább 4 órát tölt a gyermekeivel, és rendszeresen kirándulni viszi a családját. Odaadásával és áldozatkészségével mindenki számára példamutató családi életet él.

A tökéletes lelkész feladatot vállal a lakóhely közéletében, jótékonykodik és nem hiányzik egyetlen egyesület vagy szövetség gyűléséről sem. Teljes erejével és idejével azon munkálkodik, hogy a körülötte élőket az üdvösség útjára vezesse.

A tökéletes lelkészt mindig a szomszédos gyülekezetnek sikerül megválasztania.

Mózes úgy áll apósa, Jetró előtt, mint a „tökéletes lelkész” gyülekezete előtt. Reggeltől-estig intézi népe ügyes-bajos dolgait. Izrael egész nap sorban áll, míg

vezetőjük egész nap – mások által pótolhatatlan személyként – szolgál. A végére mindenki kimerül, és – feltehetőleg – senki sem igazán elégedett.

Jetró, Midján papja, egy idegen nép gyermeke azért jött a pusztába, hogy saját szemével lássa a népet, amelyet Isten megszabadított Egyiptom hatalmából, a fáraó kezéből. Láttuk, milyen módon tett bizonyosságot Mózes az Úr szabadításáról, valamint hogy hogyan nyílt meg Jetró szíve Izrael Istene iránt, és hogyan jutott el ő maga is addig, hogy megvallja: *„Most már tudom, nagyobb az Úr minden Istennél...”* (18.11). Áronnal és Izrael véneivel együtt mutatott be áldozatot az Úrnak.

Az Úr szabadításában örvendezve, megerősödött és az Úrnak elkötelezett hittel nézi Jetró, hogyan zajlanak e csodálatos szabadulást megélt nép mindennapjai. Meglepődve tapasztalja, hogy mennyire rosszul szervezett a nép vezetése, igazgatása. Isten megszabadította Izraelt a rabszolgaságból, de az új életet fenntartó, tápláló struktúrák még nem alakultak ki. Miután Jetró bátran hangot ad annak, hogy Mózes nem jól cselekszik ebben, így szól: *„Most azért hallgass a szavamra, tanácsot adok neked, és Isten is veled lesz.”* Jetró, Midján papja lesz az, akin keresztül Isten újat hoz népében. Ráadásul mindezt mindennapi tapasztalatai, természetes bölcsessége alapján tanácsolja Mózesnek. Lássuk, milyen tanácsot ad Jetró Mózesnek, a „tökéletes lelkésznek”, és miben formál ez bennünket, Isten népét a Gazdagréti Református Gyülekezetben!

I. Életet adó struktúrák

Mózes Isten szabadításának rendkívüli és páratlan eszköze. Nincs hozzá fogható a földön (vö. 4Móz. 12.6-8). És most mégis úgy tűnik, hogy Istennek ez a különleges szolgálója nem tud megbírkózni az előtte álló feladattal. Itt áll Isten népe a pusztában, mögöttük a Vörös-tengeri átkelés, zúgolódás étel, ital miatt, csodálatos szabadítások, győzelem Amálék felett, de az élet mégsem működik úgy, ahogy kellene. Mindenki fáradt és kimerült. Világossá válik, hogy az új, a szabad életben fel kell építeni azokat a társadalmi-vallási struktúrákat, amelyek mederben tartják, megőrzik, sőt, táplálják ezt az új életet. Ezt látja meg Jetró, aki világos tanáccsal mind Mózes, mind az egész nép segítségére siet.

„Légy te a nép szószólója Istennél, és te vidd ügyeiket Isten elé! Őket pedig figyelmeztess a rendelkezésekre és utasításokra, és ismertesd meg velük az utat, amelyen járniuk kell, és azt, hogy mit kell cselekedniük.” Mózes feladata az imádság és a tanítás. Ő képviseli a népet Isten előtt, és ő tolmácsolja a népnek Isten akaratát. Mózes az, akin keresztül Isten vezeti Izraelt, és az ő feladata, hogy Izrael ismerje Isten akaratát, rendelkezéseit és törvényeit. De ha minden egyéb ügyben neki kell eljárni, ha reggeltől estig ítélnie kell az ügyes-bajos dolgokban, éppen az imádságra és a tanításra nem lesz sem ideje, sem ereje. Jetró biztos érzéssel mutat rá a vezető feladatára. Sok száz évvel később, amikor Jézus apostolai hasonló helyzetbe kerültek, és úgy tűnt, hogy felőröli őket az első gyülekezet rengeteg megszervezni és elintézni valója, azért állítanak diakónusokat szolgálatba, hogy ők meg tudjanak maradni *„az imádság és az ige szolgálata mellett.”* (Ap. Csel. 6.1-4)

Mózes csak akkor lesz az imádság és a tanítás embere, ha azt is elfogadja, amit Jetró így fogalmaz: „*Szemelj ki a nép közül derék, istenfélő férfiakat, hűséges embereket, akik gyűlölik a megvesztegetést, és tedd őket elöljárókká ezer, száz, ötven vagy tíz ember fölött. Ezek tegyenek igazságot a nép között minden időben.*” Jetró tanácsa arra épül, hogy vannak ún. vezető emberek a népben. Olyan személyek, akik képesek másokat vezetni, és akiket mások készek elfogadni. Minden közösségben, legyen az a hit közössége, vagy egy egészen más csoport, vannak vezetők. Ez a teremtett világ rendjéhez tartozik. Jetró azonban nem elégszik meg azzal, hogy a vezető személyiségeket találja meg Mózes, hiszen egyéb kritériumokat is megnevez: derék, istenfélő, hűséges, nem megvesztegethető. Isten népében az istenfélelem, a hűség, a becsület legalább olyan elengedhetetlen egy vezető részéről, mint egyéb vezetőinek mondott tulajdonságok. Hiába tehetséges valaki, hiába követik sokan, hiába a nyilvánvaló ajándékai, ha Isten előtt nem jár őszinteségben, nem alkalmas arra, hogy Isten népében vezető legyen. (máshol sem... lsd. országunk jelen válságát!)

Végül Jetró azt is elmondja, hogy mire vezetnek tanácsai, amennyiben Mózes megfogadja azokat: „... *Te is helyt tudsz állni, meg az egész nép is békességben mehet vissza a helyére.*” A kulcsfontosságú kifejezés a „békesség”, a héber „sálóm”, ami sokkal többet jelent, mint a háborúság, civakodás vagy stressz hiányát. Jetró tanácsa az egész nép békességét, azaz javát, jólétét, egészségét szolgálja. A struktúrák, amelyeket Mózes apósa javasol, minőségi javulást hoznak Mózes és a nép életébe: életet adó struktúrák.

Mózes megfogadja Jetró tanácsát. Kész megtenni azt, amit eddig nem tett. Amikor Jetró megkérdezi, hogy miért egyedül végzi a munkáját a nép között reggeltől estig, azt válaszolta, hogy azért, „*mert hozzám jön a nép, hogy megkérdezze Istent. ... és tudtul adom nekik az Isten rendelkezéseit és utasításait*”. Lássuk be, nem egy olyan feladatkör ez, amit az ember oly könnyen átad másoknak, akik még kezdők, akikkel úgy soha nem beszélt Isten, mint Mózesrel tette. Mózesben ott lehetett az aggodalom, ami sok vezetőben jelen van: mi van, ha az, akinek átadom a feladatot, rosszabbul fogja azt végezni, mint én? Es a „tökéletes lelkész” örök dilemmája. De Mózes végül jó döntést hoz, és az új szervezés meghozza gyümölcsét. A kisebb súlyú ügyeket elrendezik az elöljárók, a nehezebb gondokkal Mózeshez fordulnak. Izrael békét talál.

II. Struktúrák a Gazdagréti gyülekezetben

Jetró tanácsa áttekintése után forduljunk saját gyülekezetünkhöz. Ma elsősorban gyülekezetünk elkötelezett tagjaihoz kívánok szólni: Melyek azok a gyülekezeti struktúrák, amelyek, hitünk szerint, elősegítik, mederben tartják, táplálják és gondozzák azt az életet, amelyre Isten Jézus Krisztusban szabadított meg bennünket? Mi, miért és hogyan történik gyülekezeti életünkben?

A „tökéletes lelkész” a szomszéd gyülekezetnek sikerült megválasztania, ezért Gazdagréten hosszú ideje már arra törekszünk, hogy elkerüljük azt a helyzetet, amelyben a gyülekezet lelkipásztorai szolgálnak, tagjai pedig elfogadják, *fogyasztják* a szolgálatot. Lassan tíz éve, hogy megfogalmazzuk gyülekezetünk „alappilléreit”, őt kifejezéssel körbe írtuk, hogy milyen gyülekezet szeretnénk lenni. Ezek a következők:

tanítványság, dicsőítés, közösség, szolgálat, misszió. A mai témánk elsőrenden a „szolgálat” területét érintik. Így foglaltuk össze: „*Szolgálat alatt azt értjük, hogy mindannyian a nekünk adott lelki ajándékok felismerése alapján megtaláljuk helyünket a Krisztus testében az egész test épülésére (Ef. 4.7-16.)*” A kezdetektől fogva hangsúlyos volt számunkra, hogy szolgálatba állítsuk a testvéreket, kinek-kinek lelki ajándékai szerint feladata legyen a gyülekezet közösségében. Az a meggyőződésünk, hogy Isten kijelölte mindannyiunk helyét a gyülekezetben, Krisztus testében, és a ajándékokat adott, hogy az egész test épülésére legyünk. Mi lelkipásztorok, de mások is, folyamatosan keressük a szolgálókat/vezetőket, folyamatosan kell ezért imádkoznunk, és gondolkoznunk az életet adó struktúrákon. Követtünk el, és sajnos még a jövőben is fogunk elkövetni hibákat: vannak, akiket túl sok szolgálatra kértünk meg, vannak, akiket nem támogattunk megfelelő módon, vannak – talán – akiket nem vettünk észre, volt, amikor nem helyes módon kértünk valakit szolgálatra, vagy nem segítettük a megfelelő embert a megfelelő szolgálatba... De szeretném ha látnánk a mai íge alapján: gyülekezetünkben véglegesen elköteleztük magunkat arra, hogy – amennyiben rajtunk áll – minden gyülekezeti tag szolgálóvá legyen a maga helyén. És azt is elmondhatom, nagy hálaival a mi Urunknak, aki szolgálatra elhív és felhatalmaz, hogy sokan beálltak a testvérek közül Krisztus szolgálatába, a gyülekezet épülésére.

Azt is fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy vannak, akik nem azért nem vállalnak állandó szolgálatot a gyülekezeten belül, mert kevésbé elkötelezettek. Tudom, hogy vannak, akik azért táplálkoznak itt az Isten Igéjével, hogy annak erejével megéljék Krisztus követését és szolgálatát a munkahelyülön, a családjukban, egyéb helyzetekben.

Beszéltem arról, hogy mennyire fontos számunkra a szolgálat. Szeretnék még említeni két olyan struktúrát, amelyek gyülekezetünkben a Krisztusi életet táplálják és segítik. Az egyik az ún. szolgálati csoportok, a másik a házicsoportok rendszere.

A szolgálati csoportokban történik a különböző szolgálati területeken végzett munka koordinálása, tervezése, közös imádság, alkalmanként képzés. Ilyen területek: baba-mama kör, gyermekmunka három csoportban, ifjúsági munka, lakótelepi fiatalok közötti misszió, házicsoportok, nyugdíjasklub, zenei szolgálat, Egymásért csoport, házigazda szolgálat, Alfa kurzus, imaháromszögek... A különböző csoportok változó időközönként találkoznak. Van, amelyeket lelkipásztor vezet, de nagyobb részük önállóan működik a szolgálati vezetők irányításával. Az egész gyülekezet, a Krisztus test javára szolgálnak ezek a csoportok.

A másik nagy és fontos struktúra a házicsoportok ill. egyéb kiscsoportok rendszere. Ezek a csoportok általában heti rendszerességgel találkoznak. Ebben szemlélhető a jetrói iránymutatás megvalósulása. Az a pásztori gondoskodás, személyes számontartás és törődés, amire mindannyiunknak szükségünk van, akik Krisztus kívánjuk követni egy ellenséges világban, a házicsoportokban élhető meg. A mindennapi ügyeinket, kérdéseinket, gondjainkat és örömeinket ezekben a csoportokban oszthatjuk meg, és itt hordozhatjuk egymást. Szeretnék a házicsoport vezetőket abban erősíteni, támogatni, hogy pásztori felelősséggel forduljanak a csoport tagjai felé. Természetesen a csoporttagok egymás pásztoraik is, egymásért felelősek. De az elmúlt hetekben a vezetők találkozóján éppen arról esett szó, hogy mi lelkipásztorok

erősítsük, támogassuk a pásztori szerepüket. Jetró tanácsához hasonlóan bizonyos nehezebb helyzetekkel, ügyekkel fordulhatunk és forduljunk is a lelkipásztorokhoz. De van a pásztori gondoskodásnak egy olyan szintje, intenzitása, amit mi lelkipásztorok nem tudunk megadni mindenkinek. Bízom benne, és imádkozom azért, hogy a házicsoportjaink egyre inkább úgy működjenek, hogy a gyülekezet békéjét, jólétét, sálómját szolgálják.

Nyilvánvaló, hogy ebben a két nagy struktúrában a legnagyobb felelősség a szolgálati ill. a házicsoport vezetőké, akik között jelen vannak a presbitérium tagjai is. Úgy ismerjük ezeket a vezetőket, mint derék, istenfélő, hűséges és becsületes embereket. Hisszük, hogy Isten használja őket. Fogadjuk hát el szolgálatukat, támogassuk őket, imádkozzunk értünk! És ti magatok is lássátok, és vegyétek bátorításként a mai ige alapján, hogy Isten népének jólétét szolgáljátok.

Azt láttuk a mai igénkben, hogy a jó szervezés, a megfelelő struktúrák életet adnak. Fontos megtalálni a megfelelő embereket, átadni nekik feladatokat, és felszabadítani őket arra, hogy éljenek mindazzal, amit Isten nekik ajándékozott. Mégis hangsúlyozni kell, hogy semmilyen szervezés és semmilyen szervezet nem nélkülözheti a Lélek lehelletét, és az Isten népének élete alapvetően a Krisztus titka marad, és sohasem lesz jó „menedzsment” függvénye. Ezért szeretném figyelmeteket a lekción olvasottakra irányítani. Miután Pál apostol eligazítja Timóteust abban, hogy milyen tulajdonságokkal rendelkezzenek a vezetők, azaz a püspökök és diakónusok, meglepő módon a kegyesség, azaz az Isten szerinti élet titkáról szól:

*„Aki megjelent testben,
igaznak bizonyult lélekben,
megjelent az angyaloknak,
hirdették a pogányok között,
hittek benne a világon,
felvitetett dicsőségben.”*

Ez a korai Krisztus himnusz emlékeztessen minket: bár a jó szervezés és struktúrák szükségesek Isten népének békességéhez, jólétéhez, de semmilyen szervezés és struktúra nem léphet az a vele való közösségünk helyére. Egyedül Jézus Krisztus az, aki titokzatos, de valóságos jelenlétével összefogja és egyben tartja az ő testét – a mi gyülekezetünket is. Ezért most jöjjetek, magasztaljuk őt, és őrá tekintve imádkozzunk jó vezetőkért, és valós békességért! ÁMEN!